

ΠΑ. ΣΟ. Κ.

ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Χαριτά ΠΑΛΟΝ

Ηράκλειο 9/2/1992

ΠΡΟΣ: ΠΡΟΕΔΡΟ, Ε.Γ.

ΚΟΙΝ: ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟΥ Ν.Ε. ΠΑΣΟΚ.

Σύντροφοι,

Τα παρακάτω αποτελούν ομόφωνη απόφαση της Ν.Ε και αφορούν την εκτίμηση της Ν.Ε για την σημερινή πολιτική συγκυρία, την λειτουργία του πολιτικού μας φορέα, τα προβλήματα της Οργάνωσης και τις πρωτοβουλίες που πρέπει να αναπτύξουμε κατ'εκτίμηση της Ν.Ε σε κεντρικό και περιφερειακό επίπεδο.

Η Δύση χρησιμοποιήθηκε και χρησιμοποιείται από τη ΝΔ ως μέσον για να περνά ανώδυνα την πολιτική της.

Όσο και αν λέγομε ότι η Δύση δεν μας αφορά, όπως απέδειξαν τα πράγματα και μας σφοδρούσε και μας απασχολούσε και ως ένα βαθμό καθόριζε την πολιτική μας.

Όσο περίπου χρώγια κατάφερε να βάλει το ΠΑΣΟΚ στη γωνία, με το λαό να αγωνιά για την εξέλιξη της Δύσης, την καταδίκη ή όχι του Προέδρου μας και των στελεγών του Κινήματος.

Η Κ.Ε. ορθά αποφάσισε ότι ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα της Δύσης, οι αντιδράσεις και οι κινήσεις του ΠΑΣΟΚ θάνατι οι ίδιες.

Φοβούμαστε όμως ότι με την αθώωση του Προέδρου επήλθε η εκτόνωση όλων, το περίφημο "σχέδιο" του Ε.Γ. είτε δεν υπήρχε (το πιθανότερο) είτε ξεφούσκωσε. Οι αυτοσχεδιασμοί των Ν.Ε. είναι μιν χροίμοι, όχι όμως και ικανόι να επηρεάσουν σημαντικά τις πολιτικές εξελίξεις. Η Κυβέρνηση δεν φρονήθηκε τυχαία την πρόταση του ΜΑΣΟΚ για χάρη στον Π. Ισοβόλα, δεν θέλει απλά να τον ακδινηθεί για κάποιους προσωπικούς λόγους. Επιδιώκει την πόλυση και τον αποπροσανατολισμό του λαού, αλλά κυρίως επιδιώκει την κατατρομοκράτηση του απλού πολίτη, την οποία σε μεγάλο βαθμό έχει επιτύχει.

Δεν είναι τυχαίο που δεν αντιδρά στα καθημερινά κτυπήματα που βέγεται σε όλα τα επίπεδα. Όσο είναι οι βασικοί λόγοι της απάθειας του πολίτη: ο φόβος και η έλλειψη οράματος και ελπίδας που δεν έχει σχέση μόνο με τη δική μας πολιτική παρέμβαση και παρουσία ή τις δικές μας οργανωτικές ή άλλες αδυναμίες, συναρτάται αναπόφευκτα με τις διεθνείς εξελίξεις, την κατάρρευση του "υπαρκτού σοσιαλισμού", την επιβολή της μιας υπερδύναμης, την αδυναμία της

Ευρώπης και ιδιαίτερα της ΕΟΚ να αναλάβει πρωτοβουλίες, την υποχώρηση τελικά του λαϊκού κινήματος.

Το αντι-όραμα δεν είναι αρκετό για να πείσει, να ευαισθητοποιήσει και να ενεργοποιήσει τις μεγάλες μάζες του πληθυσμού. Απορρίπτει μεν την πολιτική της Ν.Δ χωρίς όμως να αποδέχεται κατ ανάγκη και την δική μας εναλλακτική πρόταση, την οποία έτσι και αλλιώς δεν έχουμε πελοτικά προβάλει.

Η δική μας ανασταλτικός παράγοντας αλλά τελείωσε. Η 10μηνη διαδικασία και η τελική δικαστική κρίση, ανεξάρτητα από σκοπιμότητες που επικράτησαν, επιβεβαίωσε πανηγυρικά την άποψη μας για ποινικοποίηση της πολιτικής ζωής, με στόχο τον Πρόεδρο μας και τη δημοκρατική παράταξη. Υστερα απ αυτές τις εξελίξεις ειλικρινά περιμέναμε να τεθεί σε εφαρμογή το περίφημο σχέδιο που θα υποχρέωνε την κυβέρνηση να οδηγηθεί σε πρόωρες εκλογές. Τόποιες φραστικές συμμαχίες στη βουλή, το δημοψήφισμα στην Β περιφέρεια Αθηνών, που μπορεί να αποδειχθεί και μπρομερακι, οι ανακοινώσεις του γραφείου τύπου, και οι αντιφατικές δηλώσεις των ηγετικών μας στελεχών που απλά τροφοδοτούν τους ψιθύρους και τις μικροπολιτικές στήλες των εφημερίδων, δεν επιβεβαιώνουν την ύποψη σχεδίου και δεν αποδεικνύουν την θέληση μας να διεκδικήσουμε την άμεση διενέργεια εκλογών.

Είναι γνωστό σε όλους ότι ο ιστορικός ρόλος, στον Α.Π δεν αμφισβητήθηκε, δεν αμφισβητείται και δεν πρόκειται να αμφισβητηθεί ~~από μας και άλλων~~. Αποτελούσε και αποτελεί τον εγγυητή της ενότητας και της αγωνιστικής ηρωίας του ΠΑΣΟΚ και της δημοκρατικής παράταξης. Πρέπει όμως να δεχθούμε εντελώς ειλικρινά και καλόπιστα όλοι, ότι παρά την πολύ καλή εξέλιξη

της υγείας του δεν μπορεί, όπως στο παρελθόν να σηκώσει όλο το βάρος της αναγκαίας αγωνιστικής μας πορείας. Είναι εκ των πραγμάτων σημαντικό βάρος αυτής της ευθύνης αναλογεί στα συλλογικά όργανα του κινήματος, στην Κ.Ε και κυρίως το Ε.Γ. τα οποία φοβούμαστε ότι μέχρι σήμερα δεν την έχουν αναλάβει.

Η Κ.Ε. δεν λειτουργεί και δεν παράγει πολιτική, συγκαλείται εντελώς ευκαιριακά ως για να αντιμετωπίσει τρέχοντα ζητήματα.

Τα μέλη της δεν αξιοποιούνται όσο θα έπρεπε, ενώ η κοινοβουλευτική ομάδα λειτουργεί ^{τετατα} κατά τα πρότυπα της Ε.

Κέντρου της δεκαετίας του 60.

Είναι κατανοητό το ενδιαφέρον και η ευγενής φιλοδοξία ορισμένων συντρόφων του Ε.Γ. ή της Κ.Ε. να προσφέρουν από τη θέση του Προέδρου του Κινήματος. Χωρίς τέτοιες φιλοδοξίες άλλωστε θα παραμέναμε στάσιμοι. Αλλά πρέπει ταυτόχρονα να σημειώσουμε ότι η συμμετοχή στο Ε.Γ. δίνει τη δυνατότητα επίσης σημαντικής προσφοράς. Ιδιαίτερα σήμερα οι συνθήκες για την προσφορά είναι πολύ πιο εύνοικες.

Ο αναμφισβήτητος ιστορικός ρόλος του Προέδρου μας θα βρει την πλήρη δικαίωση στη συνείδηση του Ελληνικού λαού και την ιστορία αν ο ίδιος δρομολογήσει τις εξελίξεις της ομαλής διαδοχής του, αν με το κύρος του επιβάλει όχι τον μελλοντικό διάδοχο του, αλλά προδιαγράφει την πορεία της διαδοχής με δεδομένες τις καταστατικές διαδικασίες.

Οι προηγούμενες εκτιμήσεις δεν πρέπει να παρερμηνευθούν και να εκληφθούν ως αμφισβήτηση του Προέδρου, τον οποίο άλλωστε ομόφωνα εκλέξαμε στο συνέδριο. Αν συμβεί κάτι τέτοιο η προσπάθειά μας αυτή θα θεωρηθεί από μας τουλάχιστον ως

απελευκλιμένη. Με τις απόψεις αυτές απλά επιδιώκομε να μεταφέρουμε την αγωνία και τον προβληματισμό μας χωρίς σκοπιμότητες και ωραιοποιήσεις, αποδεσμευόμενοι από προσωπικές συμπόθειες, αντιπόθειες και επιρροές.

Ο δημιουργικός ειλικρινής ακόμη και σκληρός ή και άδικος εσωκομματικός διάλογος είναι σφαλώς πιο χρήσιμος από την υπονόμηση και τα κτυπήματα κάτω από τη μέση με διαφανείς ή ρεδιαφανείς στόχους.

Γνωρίζουμε ότι δεν είμαστε το κέντρο της υψηλίου, θάταν τουλάχιστον απέλεια να πιστευόμε το αντίθετο. Γνωρίζουμε ότι ελάχιστοι μπορούμε να επηρεάσουμε τις εξελίξεις στο βαθμό που εξαρτώνται από τη διεθνή πραγματικότητα. Αυτή δε ακριβώς η γνώση προσδιορίζει το μέγεθος και το βάρος των ευθυνών μας, το οποίο καλούμαστε ως Κίνημα να σηκώσουμε, αν θέλομε και πρέπει να θέλομε, να αποτελέσουμε την εναλλακτική λύση στο σημερινή πολυεπίπεδο αδιέξοδο.

**Πρώτα-πρώτα πέρπει να απαντήσουμε με ειλικρίνεια στο ερώτημα
ΘΕΛΟΥΜΕ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΩΡΑ Η ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΤΕΤΡΑΕΤΙΑΣ.**

Φοβούμαστε ότι καθένας από μας στο ερώτημα αυτό έχει τη δική του απάντηση, τη δική του πρόταση και σκέψη, ανεξάρτητα από τις φραστικές ομοιομορφίες.

Η στρατηγική και η τακτική μας πρέπει να χαραχθεί ανάλογα με την απάντηση στο παραπάνω ερώτημα. Σήμερα πάντως δίνουμε την εντύπωση και εμείς άλλωστε έχουμε την αίσθηση ότι τραβούμε κουπί σε φουρτουνιασμένη θάλασσα χωρίς πυξίδα και με δεμένη τη βόρεια. Χωρίς να είμαστε γραφειοκράτες και τυπολάτρες, αλλά γιατί εκτιμούμε ότι αποτελεί θετική συμβολή στο διάλογο που

επιχειρούμε, εκτιμούμε ότι τα συλλογικά όργανα του Κινήματος (Ε. Γ. και Κ.Ε.), χωρίς να είναι όμοιρες ευθυνών οι Ν.Ε. κλπ δεν αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους, δεν εκπληρώνουν τον καταστατικό τους προορισμό, δεν παράγουν πολιτική (απλά τροφοδοτούν τις μικροπολιτικές στήλες), δεν χαράσσουν στρατηγική και τακτική.

Ο ρουτιστικός εσωκομματικός διάλογος είναι ανύπαρκτος και καθένας από τους "ηγέτες" μας περιφέρει την άποψη του από κανάλι σε κανάλι, ανάλογα με τις προσβάσεις του ή τις "συμβάσεις" που έχει κάνει.

Μέχρι σήμερα έχουμε συνηθίσει στο ΠΑΣΟΚ να κάνουμε αυτοκριτική, να αναλαμβάνουμε για άλλοθι τις πολιτικές μας ευθύνες, χωρίς ποτέ να θέτομε το χέρι στην καρδιά να προσωποούμε και αναλαμβάνουμε πραγματικά την όποια ευθύνη ανήκει στον καθένα. Δεν είμαστε οι καταλληλότεροι, ούτε έχουμε τη θέληση να μετατραπούμε εκ του ασφαλούς σε κριτές των πάντων.

Αναγνωρίζοντας το μερίδιο της ευθύνης που μας ανήκει συλλογικά και ατομικά, επισημαίνουμε το χιλιοετησίωμένο ότι, όσο ψηλά βύσκειται κανείς στην κομματική πυραμίδα, τόσο πιο μεγάλη είναι η ευθύνη του για τα λάθη, τις αδυναμίες και τις παραλείψεις, αλλά και η συμβολή του στα θετικά και στις επιτυχίες.

Με την έννοια αυτή στον Πρόεδρό μας ανήκει το μεγαλύτερο μερίδιο της θετικής αλλά και της αρνητικής μας πορείας. Πρέπει όμως ταυτόχρονα να επισημάνομε ότι τελευταία παρατηρείται το φαινόμενο, για ευνόητους λόγους, να παραγνωρίζεται από ορισμένους η θετική συμβολή του, να υπερτονίζονται οι αρνητικές

πλευρές της έτσι κι αλλιώς ιστορικής συμβολής του στην πορεία του Κινήματος και να επιχειρείται η ερμηνεία της πολιτικής μας αδυναμίας, ως αδυναμία μόνο του Προέδρου.

Τονίζουμε από την αρχή, δεν διαστόζουμε να το επαναλάβουμε και σ' αυτό το σημείο, ότι ο Πρόεδρος μας, θα ολοκληρώσει απολύτως θετικά τον ιστορικό του ρόλο, αν ο ίδιος με δεδομένες τις καταστατικές διαδικασίες του Κινήματος δρομολογήσει τις εξελίξεις, όταν αυτό γίνει αναγκαίο. Αλλά εξίσου σημαντικές είναι οι ευθύνες και οι παραλείψεις όλων των ηγετικών στελεχών και κυρίως των μελών του Ε.Γ. και της πλειοψηφίας της Κ.Ε.

Με βάση τις προηγούμενες σκέψεις και εκτιμήσεις προτείνουμε:

- Εκτακτη σύγκληση της Κ.Ε. με θέματα τη στρατηγική και την τακτική του κινήματος στην πορεία προς τις εκλογές.

- Εκτακτη σύγκληση του εθνικού Συμβουλίου με το ίδιο θέμα.

- Επίταξη του συνεδρίου που θα επαναπροσδιορίσει την πολιτική και τη φυσιογνωμία του Κινήματος και θα αντιμετωπίσει τις εκκρεμότητες του προηγούμενου συνεδρίου.

- Ουλόγος με το λαό σε όλα τα επίπεδα με μια διαρκή πορεία, και με την αξιοποίηση όλου του δυναμικού του Κινήματος.

- Αναβάθμιση του ρόλου των περιφερειακών οργανώσεων με τη λειτουργία των περιφερειακών οργάνων.

- Ανασυγκροτηση των πρωτοβαθμίων οργανώσεων σε νέες βάσεις με την αναβάθμιση του πολιτικού τους ρόλου και λόγου.

ΓΙΑ ΤΗ ΝΟΜ. ΟΡΓΑΝΩΣΗ:

Α. Οργανωτικές πρωτοβουλίες:

- Σύγκληση Νομ. Συμβουλίου με απολογισμό της Νομ. οργάνωσης, σχέδιο δράσης.

Ανοουγκρότηση των γραμμών της Ν.Ε.

-Εκλογή νέων Ε.Γ. στις επαρχίες που δεν έχουν εκλεγεί.

-Νέες συγκεντρώσεις στα χωριά όπου δεν υπάρχουν και στις συνολικές της πόλης.

-Εγγραφή στους εκλογικούς καταλόγους νέων ψηφοφόρων.

-Καταγραφή των ετεροδημοτών.

- *Ανανέωση ταυτοτήτων.*

Β. Πολιτικές πρωτοβουλίες-πορεία προς τον λαό

-Συνδιασκέψεις για την παιδεία και την υγεία.

-Διάλογο με τις παραγωγικές τάξεις.

-Συντονισμό της δράσης των μαζικών στελεχών του κινήματος.

-Ανόικτες συγκεντρώσεις στην πόλη και στα κεφαλοχώρια.

-Επισκέψεις επωνύμων στελεχών στους χώρους εργασίας.

-Διάλογος στελεχών του κινήματος με τους κατοίκους της υπαίθρου.

-Διάλογο με τα κόμματα της αντιπολίτευσης για τα περιφερειακά προβλήματα.

-Στήριξη των πρωτοβουλιών του μαζικού κινήματος.